

ა რ ჩ ი ლ ფ რ ა ნ გ ი შ ვ ი ლ ი

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის განვითარების სტრატეგიული გეგმა

2009-2013 წლისათვის

პრეამბულა

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის განვითარების ძირითადი მიმართულება ნათლადაა ჩამოყალიბებული სტუ-ს სტრატეგიული განვითარების 2007-2011 წლის გეგმაში. ჩვენ განზრახული გვაქვს შევინარჩუნოთ სტრატეგიული განვითარების ძირითადი ორიენტირები, დავადასტუროთ ერთგულება ევროპული საგანმანათლებლო გარემოს ძირითად პარადიგმათა მიმართ, რომელთაც საზოგადოება იცნობს როგორც: ბოლონიის¹, ლისაბონის², კოპენჰაგენის³ პროცესსა და ლისაბონის²⁻¹ კონვენციას.

¹**ბოლონიის პროცესი** - ევროპის 29 ქვეყნის უმაღლესი განათლების მინისტრმა 1999 წლის 19 ივნისს ბოლონიის დეკლარაციაზე ხელმოწერით საფუძველი ჩაუყარა პროცესს, რომლის მიზანსაც უმაღლესი განათლების ერთიანი ევროპული სივრცის ჩამოყალიბება წარმოადგენს. საქართველო ბოლონიის პროცესს 2005 წელს შეუერთდა. უმაღლესი განათლების ევროპული სივრცის წევრობა ნიშნავს: ევროპულ სივრცესთან თავსებად უმაღლესი განათლების სისტემას; განახლებულ საგანმანათლებლო პროგრამებს; სწავლებისა და კვლევის მაღალ ხარისხს; სტუდენტებისა და აკადემიური პერსონალის ურთიერთგაცვლას; უნივერსიტეტების ავტონომიას; დასაქმების უკეთეს შესაძლებლობებს და ა. შ. ბოლონიის პროცესი გასცდა ევროკავშირის საზღვრებს და მასში ამჟამად 45 ევროპული ქვეყანაა გაერთიანებული.

²**ლისაბონის პროცესი** - 2000 წლის მარტში ევროკავშირის საბჭომ დაამტკიცა სტრატეგია, რომლის თანახმადაც ევროპაში უნდა იყოს ყველაზე კონკურენტუნარიანი და ცოდნაზე დაფუძნებული ეკონომიკა, მეტი და უკეთესი სამუშაო ადგილებით. აღნიშნული მიზნების მისაღწევად ევროკავშირის მასშტაბით საჭირო გახდა არა მარტო ევროპული ეკონომიკის რადიკალური ტრანსფორმაცია, არამედ ასევე განათლების სისტემის მოდერნიზაციაც. ამ უკანასკნელის მისაღწევად ლისაბონის პროცესის ფარგლებში საფუძველი ჩაეყარა კოპენჰაგენის პროცესს.

³**კოპენჰაგენის პროცესი** - 2002 წლის ნოემბერში ევროკომისიისა და ევროკავშირის განათლების მინისტრების მიერ მიღებულ იქნა კოპენჰაგენის დეკლარაცია „პროფესიული განათლებისა და ტრენინგის სფეროში ევროპული თანამშრომლობის გაძლიერების შესახებ“, რომელიც ევროპული პროფესიული განათლებისა და ტრენინგის სისტემის გაძლიერებას ისახავს მიზნად. კოპენჰაგენის პროცესში მონაწილეობა სავალდებულოა ევროკავშირის წევრი ქვეყნებისათვის.

²⁻¹**ლისაბონის კონვენცია** - „ევროპის რეგიონში უმაღლეს განათლებასთან დაკავშირებული კვალიფიკაციების ცნობის კონვენცია“, საქართველოს მიერ ხელმოწერილია 1997 წლის 11 აპრილს, რატიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის მიერ 1999 წლის 13 ოქტომბერს. კონვენციით განისაზღვრა უმაღლესი განათლების კვალიფიკაციების აღიარების პროცედურა, რაც საშუალებას აძლევს საქართველოს მოქალაქეს მოითხოვოს მისი კვალიფიკაციის ან სწავლის პერიოდის ცნობა/აღიარება ხელმოწერილ ქვეყნებისაგან. კონვენციის თანახმად, ყოველი მხარე აღიარებს მეორე მხარის კვალიფიკაციას ან უმაღლესი განათლების პროგრამის ჩარჩოში გავლილ სწავლის პერიოდს, იმ შემთხვევების გარდა, როდესაც შესაძლებელია საფუძველიანი განსხვავების დადასტურება.

საუნივერსიტეტო სწავლების ახალი მოდელი

საუნივერსიტეტო სწავლების ახალმა მოდელმა ხელი უნდა შეუწყოს პიროვნებას, რათა მან შექმნას ახალი, ღირებული და არ დაკმაყოფილდეს აწ უკვე მიღწეულით. სწავლების ეს ახალი მოდელი, საშუალებას უნდა აძლევდეს ადამიანს თავად შექმნას საკუთარი ბედი – ნიჭის, გონის, ცნობიერებისა და ხასიათის შესაბამისად.

ადრეულ პედაგოგიკაში გამოიყენებოდა სწავლების ე.წ. **“ცოდნითი მოდელი”**, სადაც ადამიანი მექანიკურად “უღრმავდებოდა” შესასწავლ საგანს, რაც ითვალისწინებდა ცოდნის ათვისებას “ნებისმიერი” გზით, მათ შორის დაზეპირებითაც. ამგვარად მიღებული ცოდნითა და მისი მრავალჯერადი გამეორებით გამომუშავდებოდა პროფესიული უნარ-ჩვევები, თუმცა მასში ნაკლებად ან თითქმის არ იყო გათვალისწინებული ადამიანის პიროვნული მისწრაფებანი და მოთხოვნილებანი. ცოდნის შექმნის აუცილებლობა ყალიბდებოდა გარეგანი “სტიმულებით”, მაგალითად: დასჯის მუქარით, მატერიალური უზრუნველყოფის დაბლოკვით და სხვა. სწავლების ასეთი მოდელის პროდუქტიულობა თანამედროვე საზოგადოებისათვის არასაკმარისია, ხოლო მისი ფორმა საფუძველშივე ეწინააღმდეგება პიროვნების უფლებებისა და დემოკრატიის ფუნდამენტურ პრინციპებს.

დღეს ცხოვრება საუნივერსიტეტო განათლებისაგან ითხოვს სწავლების **“ნიჭისა და უნარის მოდელზე”** გადასვლას, სადაც მაქსიმალურადაა გათვალისწინებული პიროვნულიდან გამომდინარე ცოდნის ათვისებისა და პროფესიული უნარ-ჩვევების გამომუშავების წინაპირობები. ეს ახალი მოდელი შექმნილია ადამიანის რეალობის ობიექტური აღქმისა და განსაკუთრებული უნარების გამოყენება – განვითარების მიზნით, რის საფუძველზეც ყალიბდება პიროვნებაზე მიზანმიმართული სწავლების სისტემა, რომელიც თავის მხრივ ითვალისწინებს თვითმოტივაციას სწავლების მიმართ, რაც ნიშნავს თვითგამორკვევის (გვახსენებს ცნობილ ჭეშმარიტებას – “შეიცან თავი შენი”), თვითორგანიზების და თვითრეალიზების საბაზო პრინციპებს სწავლების ამგვარი მოდელის განხორციელებისას. ამ მოდელით აღზრდილი სპეციალისტი არ კითხავს საკუთარ თავს – მოწონს თუ არა “თავისი საქმე”, რადგანაც

მან წინასწარ იცის – ადამიანს მოწონს მხოლოდ ის, რაც “კარგად გამოსდის”, ხოლო კარგად გამოსდის ის - რისი ნიჭიც აქვს.

სწავლების თანამედროვე თეორიები დაფუძნებულია ერთის მხრივ - კოგნიტურ ფსიქოლოგიაზე და მეორეს მხრივ, განათლების თეორიისადმი კვლევით მიდგომებზე, ამდენად სწავლების პროცესის ეფექტურობისათვის ძალზე მნიშვნელოვანია ზემოთაღნიშნულ თეორიებში გარკვევა, რაც განხორციელებადია საუნივერსიტეტო სწავლების სისტემაში სპეციალური კომპონენტის, **ანდრაგოგიკის*** შეტანით, სწავლების ყველაზე ეფექტური მეთოდების მოძებნისათვის. ამ კუთხით სტუ-ში დიდი ყურადღება უნდა დავუთმოთ კვალიფიკაციის ამაღლების და გადამზადების სასწავლო ცენტრის ფუნქციონირებასა და განვითარებას.

როგორც პრემბულაში აღვნიშნეთ საბაზოდ ვიღებთ, სტუ-ს აკადემიური საბჭოს მიერ მოწონებულ სტრატეგიული განვითარების 2007-2011 წლის გეგმას. წარმოდგენილ დოკუმენტში თქვენს ყურადღებას გავამახვილებთ სტუ-ს განვითარების სტრატეგიული მიზნების მიღწევის მექანიზმების ჩამოყალიბების ჩვენებურ ხედვაზე.

***ანდრაგოგიკა** - წარმოდგება ბერძნული andros-სა (ზრდასრული, მოწიფული კაცი) და ago-სგან (გადღოლა) ნაწარმოებ ტერმინს და აღნიშნავს პედაგოგიური მეცნიერების იმ ნაწილს, რომელიც მოიცავს ზრდასრული ადამიანის მიერ ცოდნისა და პროფესიული უნარ-ჩვევების ათვისების თეორიულ და პრაქტიკულ პრობლემებს. ამასთან, ხსნის ათვისების პროცესის კანონზომიერებებს და პროფესიონალი პედაგოგის მხრიდან ამ პროცესის ხელმძღვანელობის განსაკუთრებულობას. ტერმინი პირველად გამოიყენა განათლების ისტორიკოსმა გერმანელმა კ. კაპმა (1833).

ანდრაგოგიკა განსხვავდება პედაგოგიკისაგან, რომელიც მოზარდთა განათლებაზეა ორიენტირებული. ზრდასრულთა განათლება მოზარდთა განათლებისაგან რამდენადმე განსხვავდება. ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან განსხვავებას წარმოადგენს ის, რომ ზრდასრულებს უკვე დაგროვილი აქვთ ცოდნის გარკვეული მარაგი და აქვთ გამოცდილება. მეორე განსხვავება ისაა, რომ ზრდასრულები მუდმივ მოლოდინში არიან იმისა, რომ ახალი ცოდნა მათ გამოადგებათ უკვე დასახული მიზნების მიღწევაში.

თანამედროვე რეალიები და პრობლემები

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი საკუთარ მომავალს უნდა ხედავდეს:

პიროვნების, საზოგადოებისა და სახელმწიფოს საგანმანათლებლო მოთხოვნილებების დაკმაყოფილების მისიაში;

უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულთათვის მსოფლიო საგანმანათლებლო სივრცის შესაბამისი, უმაღლესი პროფესიული დონის მინიჭებაში;

სტუ-ს ინოვაციათა და ტექნო-ტრანსფერთა რესურსების გლობალურ ინტეგრირებაში.

დადგენილი კანონზომიერებით სახელმწიფოს და ხალხის კეთილდღეობა 60-70% დამოკიდებულია ეფექტურ მართვაზე, ხოლო 30-40% - სხვა ფაქტორებზე. აღნიშნული, ცალსახად ვრცელდება ჩვენ უნივერსიტეტზეც. ამდენად უპირველესი ამოცანაა ეფექტური მართვის მექანიზმების და შესაბამისი საუნივერსიტეტო მოდელის დამუშავება.

ტექნიკურ უნივერსიტეტში მკაფიო პრიორიტეტად უნდა ჩამოყალიბდეს, სტუ-ში არსებული ყველა სპეციალობისათვის, საინოვაციო საგანმანათლებლო მიმართულება.

საგანმანათლებლო საინოვაციო პროგრამების შედგენისას გასათვალისწინებელია, როგორც სტუ-ს მდიდარი სამეცნიერო-ტექნოლოგიური გამოცდილება და პოტენციალი, ასევე ჩვენი საერთაშორისო კონტაქტები პარტნიორ უნივერსიტეტებთან. გარდა აღნიშნულისა, უმნიშვნელოვანესია პრინციპულად ახალი, დისციპლინათშორისი საინოვაციო საგანმანათლებლო პროგრამების შექმნა.

საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში უნდა შეიქმნას ახალი საგანმანათლებლო ფორმები, ე.წ. “კორპორაციული უნივერსიტეტები”, მაგალითად:

- მართვისა და ინოვაციების უმაღლესი სკოლა;
- სახელმწიფო ადმინისტრირების უმაღლესი სკოლა;

- ინოვაციური ბიზნესის უმაღლესი სკოლა.

”კორპორაციული უნივერსიტეტების” სამაგისტრო პროგრამები შეიქმნება ტექნიკური უნივერსიტეტის თანამშრომელთა მიერ და მკვიდრ საფუძველს შეუქმნის მაღალი კლასის, დარგობრივ მენეჯერთა ჩამოყალიბებას.

სტუ-ს საგანმანათლებლო საინოვაციო პრიორიტეტის რეალიზაცია ხელს შეუწყობს მიღებული განათლების მაღალ ხარისხს, კურსდამთავრებულთა მობილობის გაუმჯობესებას და თანამედროვე სწავლების მეთოდების დინამიური განვითარების რეჟიმში ჩაბმას.

XXI საუკუნეში განათლების მაღალი დონე და ეკონომიკის წარმატებების ურთიერთკავშირი, განაპირობებს უმუშევრობის დაბალი დონის შენარჩუნებას და ადამიანთა სიცოცხლის ხანგრძლივობის ზრდას. მაგრამ განათლება და მეცნიერება, ვერ გადაწყვეტს ყველა ეკონომიკურ პრობლემას. კვლევათა შედეგების კომერციალიზაციის გარეშე, მეცნიერებაზე და განათლებაზე დახარჯული სახსრები უშედეგო აღმოჩნდება

სახელმწიფოთა მხრიდან ინოვაციათა ფინანსური მხარდაჭერის შესახებ მოხსენების(“**Public Financial Support for Commercial Innovation**”) ავტორთა აზრით, პოსტსოციალისტურ ქვეყნებში ბიზნესისა და მეცნიერების თანამშრომლობის ე.ი. მეცნიერული აზრის კომერციალიზაციის უმდაბლესი ხარისხის გამო, აუცილებელია საგადასახადო და სხვა სახის შეღავათები ისეთი კომპანიებისათვის, რომლებიც ქმნიან კონსორციუმებს სამეცნიერო-კვლევითი ორგანიზაციებისა და სასწავლო დაწესებულებების მონაწილეობით. მათივე აზრით, კომერციალიზაციის ადრეულ ეტაპზე, ყველაზე ეფექტურია საგრანტო სისტემის გამოყენება კვლევების დასაფინანსებლად და ამ შედეგების ბიზნეს-რეალიზაციათა მოსამზადებლად, ხოლო მოგვიანებით კი საჭირო ხდება სარისკო(“ვენჩურული”) კაპიტალის მოძიება.

მიუხედავად ინოვაციათა სასიცოცხლო-აუცილებლობისა, ეკონომიკურად წარმატებულ ქვეყნებშიც კი პრობლემატური ხდება მეცნიერებაზე დანახარჯების გადიდება, რომელიც ორი მთავარი მიზეზითაა გაპირობებული:

პირველი: ნებისმიერი ახალი სამეცნიერო იდეა ან სიახლე უმნიშვნელოვანეს გავლენას ახდენს საზოგადოებასა და ეკონომიკაზე, ამასთან თავად გამომგონებლები, ხშირად ვერაფერს იღებენ და მოგება სხვებს რჩებათ, რის გამოც ითრგუნება “გამომგონებლობითი სტიმული”- ახალი იდეების შექმნის ინტერესი ეკარგებათ არა მხოლოდ მეცნიერებს და ინოვატორებს, არამედ იმ ადამიანებს ან სტრუქტურებს, რომლებიც ჩანასახიდანვე აფინანსებენ მეცნიერულ კვლევებს;

მეორე: “ინფორმაციული ასიმეტრიის” გამოვლინება – გამომგონებელმა(იდეის ავტორმა) გაცილებით მეტი იცის საკუთარი გამოგონებისა და მისი პოტენციური გამოყენების შესახებ, ვიდრე იმ ფინანსისტმა, ვისაც გააჩნია შესაბამისი სახსრები იდეის ფინანსური უზრუნველყოფისათვის. მეცნიერთათვის ძალზე რთულია ადექვატურად წარადგინონ საკუთარი იდეის ღირსებანი და დაამტკიცონ, რომ წარმოდგენილი სიახლე სამრეწველო რეალიზაციისას მოგებას მოიტანს. ეს ყველაფერი იმიტომ ხდება, რომ მეცნიერები და ინვესტორები სხვადასხვა ენაზე საუბრობენ, რაც დაფინანსების პრობლემატურობას განაპირობებს. სტუ-ს ფარგლებში მოსაფიქრებელია მათი ურთიერთდამაკავშირებელი სქემა, რომელზეც ქვემოთ შევჩერდებით.

განათლების დონე, ნებისმიერ სახელმწიფოში განაპირობებს ეკონომიკის მდგომარეობას, რის გამოც ოთხკომპონენტური “ცოდნის ეკონომიკა” წარმატებულად გამოიყენება თანამედროვე სახელმწიფო მშენებლობაში.

“ცოდნის ეკონომიკის” კომპონენტებია:

განათლება(მხოლოდ წიგნიერი და განსწავლული მოსახლეობა შეძლებს შექმნას ან გამოიყენოს ნებისმიერი სიახლე);

ინფორმაციული ინფრასტრუქტურა(ტელეკომუნიკაციის, მონაცემთა გაცვლის საშუალებანი და ა.შ.);

თამაშის წესები ეკონომიკაში(რაც ინვესტიციების მოზიდვის საშუალებას იძლევა ახალი ტექნოლოგიებისა და იდეების ადაპტირებისათვის მეცნიერებაში);

და ყველაზე მნიშვნელოვანი - “ინოვაციური სისტემა” (ლაბორატორიების, სამეცნიერო ცენტრებისა და უნივერსიტეტების განვითარებული ქსელი).

მეცნიერული კვლევის კომერციალიზაცია

ცხადია, რომ გარდა მეცნიერთა დარგობრივი პროფესიონალიზმისა, საჭიროა ადამიანთა ისეთი ფენა, რომელიც შეძლებს არამატერიალური აქტივების(ლიცენზიები, სავაჭრო ნიშნები, მეცნიერული გადაწყვეტები, პატენტები, ადამიანური კაპიტალი, ცოდნა) მატერიალურში გადაყვანას. ინდუსტრიულად განვითარებულ ქვეყნებში(G7) მსხვილი კომპანიების ფასს განაპირობებს არამატერიალური, ინტელექტუალური აქტივები.

მეცნიერულ კვლევათა კომერციალიზაციას და ინოვაციურ ბიზნესს, საქართველოში, ორი მთავარი ხელშემშლელი ფაქტორი განაპირობებს. ესენია – NASDAQ -ის მსგავსი საფონდო ბაზრის და სარისკო კაპიტალის მქონე კომპანიების არ არსებობა; ინოვაციური ბიზნესის განვითარების ყველა დასავლური პროგრამა შექმნილია ისეთი ეკონომიკური რეალობისათვის, სადაც გათვალისწინებულია ინფრასტრუქტურა - საფონდო ბაზარი და რისკ-კაპიტალი. ასე რომ დასავლური გამოცდილება ინოვაციური ბიზნესისა და კვლევათა კომერციალიზაციისა საქართველოს გარდამავალი ეკონომიკის განვითარების მოდელად ვერ გამოდგება, ამიტომაც გვჭირდება მეცნიერულ კვლევათა კომერციალიზაციის ორიგინალური კონცეფცია და ინოვაციური ბიზნესისათვის აუცილებელი უნარ-ჩვევების შესწავლა. ეს ჩვენი გასაკეთებელია.

თანამედროვე სოციალ-ეკონომიკური განვითარების მთავარი ინდიკატორი მეცნიერული პოტენციალია. სამეცნიერო - საგანმანათლებლო, ინფორმაციული და ინტელექტუალური პოტენციალი(რაზეცაა დაფუძნებული XXI საუკუნის მაღალი ტექნოლოგიები) შეუძლებელია შეიქმნას დროის მცირე მონაკვეთში, თუნდაც კოლოსალური დანახარჯებით.

ბოლოდროინდელმა კვლევებმა აჩვენა, რომ მატერიალური აქტივები ქმნიან საბაზრო ღირებულების მხოლოდ ხილულ, მცირე ნაწილს.

დღეს ყველაზე დიდი შემოსავლები(განვითარებულ ქვეყნებში) მოაქვს “უხილავ” კაპიტალს ინტელექტუალური აქტივების ამუშავების ხარჯზე, ამიტომაცაა, რომ მრავალი კომპანია(ისევე განვითარებულ ქვეყნებში) დებს ინვესტიციებს განათლების სფეროში და არ ითხოვს ასეთ ინვესტიციებზე მყისიერ უკუგებას.

თანამედროვე წარმატებული კომპანიები აღიარებენ რა ცოდნას – კაპიტალად, “ხვდებიან” რომ ცოდნით მართვაზე უარის თქმა – ძალიან ძვირი დაუჯდებათ.

დღევანდელი პროდუქტის ღირებულების მზარდი ნაწილი წარმოადგენს მასშივე(პროდუქტში) ჩადებული ცოდნის წილს და სულ უფრო მზარდი ხდება ამავე ცოდნის მოცულობა პროდუქტის თვითღირებულებაში.

საქართველოს უზარმაზარი ინტელექტუალური პოტენციალი გააჩია, მაგრამ როგორც ყველა პოსტსოციალისტური ქვეყნისთვისაა დამახასიათებელი, ძალზე დაბალია, ფუნდამენტური კვლევების გამოყენებითი ასპექტების წილი, ისედაც მიზეზულ დანახარჯთა(ფუნდამენტურ კვლევებზე) უკუგება კი 0%-ის ფარგლებშია. ინოვაციური პროექტების მენეჯერთა ჩარევის გარეშე, რომელნიც მკვლევართა გუნდს დააკავშირებენ სარისკო კაპიტალის განმკარგავ ფინანსისტებთან და მრეწველებთან, მდგომარეობა ეკონომიკაში უკეთესობისკენ ძნელად თუ შეიცვლება.

სწავლების პერსპექტივები ტექნიკურ უნივერსიტეტში

რთული და წინააღმდეგობრივია განათლების სფეროს მდგომარეობა თანამედროვე მსოფლიოში. ერთი მხრივ, მთელი XX საუკუნის განმავლობაში, განათლება იყო ადამიანის სამოღვაწო სფეროთაგან ყველაზე მნიშვნელოვანი - სწორედ ამ სფეროს უმნიშვნელოვანესმა მიღწევებმა განაპირობეს გრანდიოზული სოციალური და მეცნიერულ-ტექნოლოგიური ცვლილებები, რაც დამახასიათებელი იყო გასული საუკუნისათვის. მეორე მხრივ, განათლების სფეროს გაფართოებამ და მისი სტატუსის

შეცვლამ განაპირობა ამ სფეროს პრობლემათა გამწვავება, რაც მთელი მსოფლიოს მასშტაბით განათლების სისტემის აშკარა კრიზისზე მიუთითებს.

ამგვარ ძიებებს, როგორც წესი, გააჩნია კონცეპტუალური საფუძველი, რომელიც წარმოდგენილია პოსტინდუსტრიული, საინფორმაციო საზოგადოების, ადამიანური კაპიტალის, ცოდნის ეკონომიკის და სხვა თანამედროვე კონცეფციებით.

ცხადია, რომ ახალი საგანმანათლებლო ტექნოლოგიები და განათლების სფეროს ორგანიზაციული სტრუქტურის ახალი ეკონომიკური მექანიზმები არის ის ფუნდამენტი რომელზე დაყრდნობითაც შესაძლებელი იქნება განათლების კრიზისის გადალახვა და ახალი საგანმანათლებლო სისტემის შექმნა, ე.ი. სისტემისა რომელიც იქნება ძალზე მოქნილი, ინდივიდუალიზებული და ორიენტირებული ადამიანის უწყვეტ განათლებაზე მთელი სიცოცხლის განმავლობაში.

ახალი საგანმანათლებლო სისტემის ფორმირება სტუ-ში მნიშვნელოვნადაა დამოკიდებული განათლების სფეროს მართვის ტიპზე, რომლის(მართვის) თავისებურებანი გამოხატულია განათლების პრობლემათა გადაწყვეტაში არა მარტო საგანმანათლებლო სისტემის ფარგლებში, არამედ სახელმწიფო პოლიტიკაშიც, ასევე საერთაშორისო, გლობალური პოლიტიკის თვალსაზრისითაც, რაც გულისხმობს განათლების ყველა საფეხურის მართვის სისტემურობის პრინციპს.

სტუ-ს საგანმანათლებლო სფეროს ეფექტურობის ამაღლება, ახალი ინფორმაციული ტექნოლოგიების გამოყენებით, მხოლოდ მაშინ იქნება შესაძლებელი, როცა განათლების ტექნოლოგიური სისტემის განვითარება განხორციელდება სხვა სისტემების (პედაგოგიური, ორგანიზაციული და ეკონომიკური) რადიკალური გარდაქმნის ფონზე.

განათლების სფეროსათვის საინფორმაციო ტექნოლოგიის არჩევა, ტექნოლოგიური პრობლემა კი არა - მმართველობითი პრობლემაა, რადგანაც მისი გადაწყვეტა მოითხოვს საგანმანათლებლო სფეროს ყველა სისტემის და ელემენტის ურთიერთკავშირს.

თანამედროვე საგანმანათლებლო სისტემის მართვის ერთ-ერთი დამახასიათებელი ნიუანსია: მასწავლებელთა შრომის დაყოფა; ინფორმაციული ტექნოლოგიების და

დარგობრივი სპეციალობების მქონე მასწავლებელთა გაერთიანება - ჯგუფებად, გუნდებად, რომელნიც ქმნიან თანამედროვე სასწავლო კურსებს.

სტუ-ს განათლების თანამედროვე სისტემა უნდა გავამდიდროთ ახალი ორგანიზაციული სტრუქტურებით: დისტანციური სწავლებით, ვირტუალური კლასებით. უნდა შევქმნათ და დავნერგოთ ელექტრონული უნივერსიტეტის ტექნოლოგია, რომელიც იქნება ახალი საფეხური ტრადიციული, დისტანციური და "ონ-ლაინ" სწავლების ფორმების განვითარებისა.

ტექნიკური უნივერსიტეტი და საბაზრო ურთიერთობანი

XX საუკუნის 80-იანი წლებიდან მრავალი ქვეყნის საგანმანათლებლო სფეროში დამკვიდრება დაიწყო საბაზრო ურთიერთობებმა და აღნიშნული პროცესის საფუძველს შემდეგი ფაქტორები წარმოადგენდა:

- საზოგადოებაში ცოდნამ შეიძინა კაპიტალის სტატუსი და დღის წესრიგში დადგა საფინანსო წყაროების დივერსიფიცირების აუცილებლობა;
- სახელმწიფოს ახლებური დამოკიდებულების ჩამოყალიბება საგანმანათლებლო სისტემისადმი;
- ახალი საინფორმაციო ტექნოლოგიების განვითარება.

როგორც ცნობილია, ინფორმაცია და ცოდნა საზოგადოებრივი განვითარებისას იძენენ კაპიტალის სტატუსს და, რადგანაც ცოდნას და განათლებას მოაქვს კონკრეტული სარგებელი, იგი აუცილებლად ანაზღაურებადი უნდა იყოს. მაგრამ უნდა გაირკვეს, ვინ იღებს სარგებელს, ესე იგი ვინ უნდა გადაიხადოს ფული და როგორ უნდა მოხდეს სარგებლის იდენტიფიცირება, ანუ როგორ უნდა მოხდეს სწავლაზე გადასახადის განაწილება.

იმის გამო რომ განათლებას საბაზრო სტატუსი აქვს და სარგებელიც მრავალკომპონენტია, ეს განაპირობებს განათლების **შერეული დაფინანსების პრინციპს** და ასეთი ტიპის დაფინანსება ყველაზე უფრო მისაღებია.

საგანმანათლებლო პროდუქტებისა და მომსახურების ბაზრების განვითარების პირობებში შესაძლებელია გამოვყოთ განათლების სახელმწიფო (საბიუჯეტო) ფინანსირების ორი ძირითადი მიმართულება. პირველი: მრავალი ქვეყნის სახელმწიფო მართვის ორგანოები, აჩერებენ სახელმწიფო სასწავლო დაწესებულებების ხელმძღვანელობის ფუნქციონირებას და ამის სანაცვლოდ გამოდიან საგანმანათლებლო მომსახურების შემკვეთის და მომხმარებლის როლში. ამასთან სასწავლო დაწესებულებები არ გადადიან კერძო საკუთრების ფორმაში, მაგრამ იძენენ ადმინისტრაციულ დამოუკიდებლობას, ავტონომიას, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, **განათლების სახელმწიფო სექტორის შიგნით**, ყალიბდებიან ე.წ. **კვაზი-ბაზრები** - საგანმანათლებლო მომსახურების შემსრულებლის და მყიდველის დაყოფის გამო. თუ ადმინისტრაციული დაქვემდებარების შემთხვევაში სახელმწიფო მართვის ორგანოები ზემოქმედებდნენ ძირითადად დირექტივებით, კვაზი-ბაზრების შემთხვევაში განმსაზღვრელია ხელშეკრულება, კონტრაქტი, სადაც მკაფიოდ უნდა იყოს ასახული როგორც სასწავლო დაწესებულების, ისე მისი დამფუძნებლის- (სახელმწიფო ორგანოს) ვალდებულებები. როგორც წესი, ასეთი ხელშეკრულებები ითვალისწინებენ სასწავლო დაწესებულების ვალდებულებას, იმასთან დაკავშირებით, რომ სპეციალისტთა მომზადება უნდა მოხდეს სახელმწიფო საგანმანათლებლო სტანდარტის შესაბამისად, ხოლო სახელმწიფო კი აფინანსებს ამგვარ საგანმანათლებლო მომსახურებას მის მიერვე დადგენილი წესების თანახმად.

სახელმწიფო ფინანსირების მექანიზმის ცვლილების **მეორე მიმართულებაა ე.წ. საკონტრაქტო გარიგება** - სახელმწიფო საგანმანათლებლო სისტემების მიერ დადებული ხელშეკრულება, კონტრაქტი, არასახელმწიფო, კერძო ორგანიზაციებთან - იმგვარი საგანმანათლებლო პროდუქტისა და მომსახურების მისაღებად, როგორც ჭირდება საზოგადოებას. ამ მიმართულებით მოგვიწევს სერიოზული მუშაობა.

განათლების ფინანსურ წყაროთა **დივერსიფიცირების** პროცესი მსოფლიოში სათავეს იღებს XX საუკუნის 80-იანი წლებიდან. მაგალითად, 1990 წელს ჩატარდა უმაღლესი

განათლების ფინანსირების წყაროების და მეთოდების ცვლილებათა კვლევები ეკონომიკური თანამშრომლობისა და განვითარების ქვეყნების ორგანიზაციის წევრთათვის (ავსტრალია, დანია, ფინეთი, საფრანგეთი, გერმანია, საბერძნეთი, იაპონია, ნიდერლანდები, ნორვეგია, პორტუგალია, ესპანეთი, დიდი ბრიტანეთი და აშშ) - რის შედეგადაც დადგინდა რომ ჩამოთვლილ ქვეყანათა უმრავლესობაში უმაღლესი განათლების სისტემას საშუალება ეძლევა მოიძიოს განათლების ფინანსირების დამატებითი წყაროები. ეს პროცესი ყველაზე უკეთ განვითარდა აშშ-ში, სადაც მარკეტინგი ყველა უნივერსიტეტის მთავარი საზრუნავია, დიდი ბრიტანეთის, გერმანიის და ნიდერლანდების უნივერსიტეტები ასევე სარგებლობენ ფინანსირების ფართო სპექტრის დამატებითი წყაროებით.

სტუ-ს უძველესი საგანმანათლებლო ტრადიციები გააჩნია. შეუძლებელია ამგვარი კულტურული მემკვიდრეობა არ იძლეოდეს მორალურ სტიმულს შესაბამისი საგანმანათლებლო რესურსის შესაქმნელად.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ინოვაციაზე ორიენტირებული მართვის ტოპოლოგია და სტრუქტურა

დღეს უკვე საყოველთაოდაა აღიარებული ინოვაციური პროცესის გადამწყვეტი როლი უმაღლესი სკოლის პროდუქტიული ფუნქციონირებისათვის. XXI საუკუნის “ცოდნის ეკონომიკა” დაფუძნებულია ინოვაციურ ტექნოლოგიებზე. ეკონომიკის ინოვაციურობა განისაზღვრება მრავალი ფაქტორით, მაგალითად: ინტელექტუალური პოტენციალით, ნორმატიული და ინსტიტუციონალური ბაზით, “ვენჩურული” კაპიტალით, საინოვაციო საქმიანობის მასტიმულირებელი სამართლებრივი სისტემით, საინოვაციო ინფრასტრუქტურით (ტექნოპარკები, ინტელექტუალური საკუთრების ბირჟები, ბიზნეს-ინკუბატორები, მცირე საინოვაციო საწარმოები), მეცნიერებასა და წარმოებას შორის აქტიური თანამშრომლობით და სხვა, ისე რომ საუნივერსიტეტო საინოვაციო სტრატეგია გათვლილი უნდა იყოს ინტელექტუალური ელიტის შესაქმნელად.

საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში შესაქმნელია საინოვაციო სისტემის სხვადასხვა ელემენტები, რომელთა უპირველესი მიზანია ახალი ბაზრების შექმნის საუნივერსიტეტო სტრატეგია, ასევე ბაზრის დღევანდელ მოთხოვნილებათა დადგენა. მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ტექნიკური უნივერსიტეტი, რომელიც უნდა წარმოადგენდეს იდეის, ცოდნის და ტექნოლოგიის გენერაციის სისტემას, იმყოფება მთელი რიგი ნეგატიური ტენდენციების კონტროლდუქტიული ზემოქმედების ქვეშ, მაგალითად:

- სახელმწიფო შეკვეთების მიზერული მოცულობები;
- უნივერსიტეტის ინტელექტუალური საკუთრების, შესაძლებლობების ხელოვნური შეზღუდვა;
- სასტარტო კაპიტალის, საინოვაციო ტექნოლოგიების და ინტელექტუალური საკუთრების ეკონომიკაში განსათავსებელი ინფრასტრუქტურის არ ქონა;
- სასწავლო-სამეცნიერო სფეროს დაფინანსების შიში - კრედიტოფობია, ბიზნეს-რისკებისა და ფინანსურ ვალდებულებათა პერსონალური პასუხისმგებლობისათვის მოუმზადებლობა;
- ინტელექტუალური საკუთრების ეკონომიკაში ჩართვისათვის საჭირო სამართლებრივი უზრუნველყოფის არ არსებობა.

აღნიშნული ნეგატიური ტენდენციები შესაძლებელია განეიტრალდეს სხვადასხვა მეთოდებით. სტუ-ში ახალი ეკონომიკური სტრუქტურირება უნდა ემყარებოდეს: საინოვაციო ცენტრებს, ტექნოლოგიური პარკებს, საინვესტიციო ფონდებს, საცდელ წარმოებებს, საკონსტრუქტორო ბიუროებს და სხვა, რომლებიც განაპირობებენ საბაზრო მექანიზმების ამუშავებას ტექნიკურ უნივერსიტეტში, შექმნიან ახალ სამუშაო ადგილებს მეცნიერებაში, წარმოებასა და სამეცნიერო – ტექნოლოგიური და ტექნიკური მომსახურების სერვისის სფეროში, როგორც პროფესორ-მასწავლებელთათვის და დამხმარე პერსონალისათვის, ასევე სტუდენტებისათვის. საჭიროა სტუ-ს საერთაშორისო კონტაქტების სტიმულირება უცხოურ უნივერსიტეტებთან, რომელთაც უკვე დიდი ხანი აქვთ მსგავსი ეკონომიკური სტრუქტურები.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი იღებს ინიციატივას ჩამოაყალიბოს მოქმედებათა იმგვარი ურთიერთკავშირი, რომელიც შექმნის ერთიან სისტემას, სადაც ტექნიკურ უნივერსიტეტს დაეკისრება ლიდერის, წამმართველის როლი და იურიდიული ძალის მქონე ხელშეკრულებებით დაუკავშირდება ამ სისტემის თითოეულ სუბიექტს.

საქართველოს ეკონომიკური განვითარების ერთადერთი სწორი, პროგრესული გზა ე.წ. ცოდნის ეკონომიკაა.

საქართველოს გააჩნია პოტენციური **თვითკმარობა** და შეუძლია ცოდნის ეკონომიკის ეფექტური მართვისათვის საკუთარი **ინტელექტუალური, მმართველობითი ღირებულებების მქონე ტექნოლოგიის** შექმნა.

ამის განხორციელება შესაძლებელია საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში ახალი სტრუქტურების შექმნით, **ბიზნეს-ინკუბატორებიდან და ტექნოლოგიური პარკებიდან დაწყებული და მსხვილი საგანმანათლებლო-ტექნოლოგიურ გაერთიანებებით** დამთავრებული. სწორედ ამ გზით შეიძლება მოხდეს მცირე და საშუალო მაღალტექნოლოგიური ინოვაციური საწარმოების რეალიზება. სქემა ერთი შეხედვით მარტივია: **მეცნიერება-ტექნოლოგიები-ტექნიკური გადაწყვეტა-წარმოება**. მაგრამ ამ ჯაჭვში რომელიმე რგოლის უქონლობა ან ყველაფრის, მთლიანის მაგიერ ცალკეული ელემენტების მხარდაჭერა ეფექტს ნულზე დაიყვანს. ამიტომაცაა აუცილებელი სწორად მართვის ათვისება, რაც უპირველეს და უმნიშვნელოვანეს ამოცანას წარმოადგენს.

ტექნიკურ უნივერსიტეტში ჩვენ ვაპირებთ შევექმნათ სისტემა უმაღლესი სკოლისა და ბიზნესის მონაწილეობით, **საინოვაციო-საწარმოო უნივერსიტეტის** ჩამოყალიბების მიზნით.

XXI საუკუნის მოთხოვნები დღის წესრიგში აყენებენ სწავლების ახალი ტექნოლოგიების დანერგვას სტუ-ში. უმაღლეს სკოლასა და რეალურ ცხოვრებას შორის უნდა ჩამოვაყალიბოთ გარკვეული ინფორმაციული სისტემა, განათლების იმამენტური ინფრასტრუქტურა, რომელიც განაპირობებს პროფესიული ცოდნის

ტრანსლირებას განათლების სისტემაში. ამგვარი კონცეპტუალური მიდგომა საშუალებას მოგვცემს ტექნიკური უნივერსიტეტი ჩამოვყალიბოთ იმგვარ ცენტრად ინტელექტუალური ტექნოლოგიებისა, რომელიც გავლენას მოახდენს როგორც მრეწველობაზე, ისე მისი ახალი, პერსპექტიული დარგების განვითარებაზე.

ცნება - ” **ინოვაციური უმაღლესი განათლება**” წარმოადგენს ახალი ცოდნისა და საინოვაციო დინამიკის სინთეზს. **ახალი ცოდნა** - ესაა იმგვარი მეცნიერული ცოდნა, რომელიც გენერირდება გამომგონებლობით; ხოლო **საინოვაციო დინამიკა** კი წარმოადგენს ტექნოლოგიის, პროდუქტის, მეთოდის და ახალი ცოდნის ტექნიკურ ან სოციალურ რეალობაში გარდაქმნის გზას.

საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში **საინოვაციო-საწარმოო უნივერსიტეტის** ფორმირება უნდა მოვახდინოთ თანამედროვე სისტემური **სასწავლო-სამეცნიერო და საწარმოო კომპლექსის** მოდერნიზაცია-სინთეზით, რომელიც ჰარმონიული იქნება თანამედროვე საბაზრო რეალობასთან, რაც დაფუძნებულია უწყვეტი განათლების იდეაზე, როგორც ფუნდამენტური ისე გამოყენებითი სფეროებისათვის, ასევე მძლავრ საბუნებისმეტყველო და ჰუმანიტარულ ბაზაზე, სასწავლო პროცესის გაჯერებაზე რეალური პრაქტიკული, პრობლემური, გამოყენებითი, მეცნიერული მოდელებით, რაც მჭიდროდაა დაკავშირებული ბაზრისა და ბიზნესის, დამქირავებლისა და კონკრეტული დამკვეთის მოთხოვნებთან.

კონკურენტუნარიანობის ამაღლების ერთ-ერთი ეფექტური მექანიზმი არის **კლასტერი**. საზოგადოების სტრუქტურული ცვლილებისა და ბიზნესის განვითარების კვალდაკვალ ზემოთაღნიშნულ ორბუნებოვან სქემაში შეიჭრა **მესამე მხარე - დამქირავებელი**, რომლის როლშიც გვევლინებიან: **ბიზნესი და ბიზნეს-სტრუქტურები, არასახელმწიფო საწარმოები, ფირმები**. ამგვარ თანამშრომლობას აყალიბებს **კლასტერი(ახალი სტრუქტურა), კორპორაციული სამკუთხედის** სახით, მისი ტოპოლოგიაა: **საწარმოთა ჯგუფი** და მათთან თანამშრომელი **ორგანიზაციები**, მათ შორის **სტუ**, რომელნიც ურთიერთთავსებადნი არიან ბიზნესში.

საინოვაციო სამეცნიერო - საგანმანათლებლო ბიზნეს - კომპლექსი(კლასტერი) ყველაზე ეფექტური სტრუქტურაა სისტემისა - ”**განათლება-მეცნიერება-**

მრეწველობა”. ამიტომ სტუ-ში ყურადღება უნდა გამახვილდეს და ჩამოყალიბდეს **ბიზნესზე** ორიენტირებული, კონკურენტუნარიანი **საგანმანათლებლო-სამეცნიერო-სამეწარმეო ცენტრები**.

ინოვაციური მეცნიერებატევადი ტექნოლოგიების სწავლების განვითარება და მოდერნიზება განაპირობებს განათლების ინდივიდუალიზებული მიდგომის ეფექტურობას, სწავლების რეიტინგული სისტემის დამკვიდრებას, რაც უმნიშვნელოვანესია თანამედროვე ინფორმაციულ და დისტანციურ ტექნოლოგიებში.

საგანმანათლებლო პროფესიული პროგრამებისათვის მძლავრი მაკომპენსირებელი და **საადაპტაციო ბლოკის** შექმნა გულისხმობს უმაღლესკოლამდელი განათლების სტრუქტურის - **ლიცეუმის** შექმნას სტუ-სთან.

უნივერსიტეტის ყველა დონეზე **ხარისხის მრავალკომპონენტიანი** სისტემის ფუნქციონირება ხელს შეუწყობს სტუდენტთა ცოდნის ხარისხის ანალიზს, რაც იქნება წინაპირობა უნივერსიტეტისა და მის კურსდამთავრებულთა რეკლამირებისა **სამომხმარებლო ბაზარზე**.

სამეცნიერო-კვლევითი პროექტები

სტუ-ს სამეცნიერო-კვლევითი მოღვაწეობა ინოვაციაზე ორიენტირებულ განათლებას უნდა ემსახურებოდეს, რისთვისაც უნდა განვითარდეს ინოვაციათა სამეცნიერო-საწარმოო-ტექნოლოგიური სტრუქტურების მხარდამჭერი რეჟიმი. ამ მიმართულებით აქტუალურია, უკვე კარგად აპრობირებული სტრუქტურების - ტექნოპარკების, ბიზნეს-ინკუბატორების, საინოვაციო-ტექნოლოგიური ცენტრების შექმნა.

საინოვაციო სტრუქტურა უაღრესად **”დაინტერესებულია”** სამეცნიერო-საწარმოო დანერგვების ზონებით, სადაც სამეცნიერო იდეები და ახალი ტექნიკის საცდელი ნიმუშები დაიყვანებიან საწარმოო ციკლში მომუშავე პროდუქტამდე. ეს კი ერთიანად გაზრდის ამ ჭრილში საუნივერსიტეტო შემოსავლებს.

სტუ-ს ინოვაციური კვლევისა და პროფესიული მოღვაწეობის თვალსაზრისით აუცილებელია გამოვყოთ:

- საქართველოს თვითკმარობის განმსაზღვრელი რესურსების ეკონომიკაში ჩართვის რეალიზაციები;
- მართვის სისტემები, ტელეკომუნიკაციები და ინფორმაციული ტექნოლოგიები;
- წყლის რესურსების მართვა და მონიტორინგი;
- ბიოინჟინერია;
- გარემოს დაცვა და საგანგებო სიტუაციათა მართვა;
- ნანოტექნოლოგიები და მასალათმცოდნეობა;
- სამშენებლო ტექნოლოგიები და არქიტექტურა;
- ენერგეტიკა;
- ქიმიის და მეტალურგიის კომპლექსის ტექნოლოგიები;
- კვებითი და გადამამუშავებელი ტექნოლოგიები;
- მანქანათმშენებლობის და სატრანსპორტო ტექნოლოგიები;
- სამხედრო-ტექნიკური მიმართულებები და ტექნოლოგიები;
- გამოყენებითი მეცნიერებები;
- ცოდნისა და რწმენის სისტემაშემქმნელი კანონზომიერებანი;
- ქართული ენის, ისტორიის და კულტურული მემკვიდრეობის საგანძურის სისტემური გააზრება.

ახალი ტექნოლოგიების შექმნა უნდა იყოს სტუ-ს პრიორიტეტი მეცნიერებატევადი პროდუქციის ბაზრებზე საკუთარი ადგილის დასაკავებლად. შესაქმნელია და განსავითარებელია სტრუქტურები ბაზრებზე ინოვაციური პროდუქციის დასამკვიდრებლად, აქვე აუცილებელია ინოვაციური მოღვაწეობის საკადრო უზრუნველყოფა, რაც გულისხმობს ინოვაციური სფეროს სპეციალისტთა მომზადების, გადამზადების და კვალიფიკაციის ამაღლების მრავალსაფეხურიანი სისტემის შექმნას. ასეთი სისტემა ითვალისწინებს სპეციალისტთა მომზადებას საბაზო მიმართულებით, როგორც საფუძველს საინოვაციო სფეროს "საკადრო უსაფრთხოებისა".

სტუ-ს სტრუქტურათა მოდერნიზაცია

საზოგადოების სოციალ-ეკონომიკური ინტერესების გაერთიანება მხოლოდ იმ შემთხვევაშია შესაძლებელი, როცა განათლება და მეცნიერება ითვალისწინებს ბიზნესის რეალურ პრობლემებს, ეს კი შესაძლებელია მხოლოდ საგანმანათლებლო-სამეცნიერო-საწარმოო კორპორატიული გაერთიანებების ორგანიზებით. ამგვარი გაერთიანებების ძირითადი კომპონენტები იქნება ერთის მხრივ, ინტელექტი, ცოდნა, და მეორეს მხრივ, ბიზნესთან ასოცირებული რამდენიმე სახის ინტელექტუალურ-მატერიალური მსახურელი: მცირე და საშუალო ბიზნესის საწარმოო ბაზა, პროექტთა მართვა, ბიზნეს-დაგეგმვა და იდეები, მარკეტინგი და მენეჯმენტი.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ეკონომიკური უსაფრთხოების კონცეფციის შექმნა

დღევანდელი საზოგადოებისათვის დამახასიათებელ საბაზრო ურთიერთობებს დღის წესრიგში შემოაქვს ტექნიკური უნივერსიტეტის გადაქცევა საბაზრო პრინციპებით მოქმედი სასწავლო-სამეცნიერო-საფინანსო-საწარმოო სტრუქტურად, რაც ნიშნავს ეკონომიკური უსაფრთხოების აქტუალობის მკვეთრ გაზრდას სტუ-ს ფინანსური სტაბილურობის უზრუნველყოფისათვის და რაც აუცილებელი პირობა იქნება სტუ-ს დინამიური განვითარებისათვის. ტექნიკური უნივერსიტეტის ეკონომიკური უსაფრთხოებისა და ფინანსური სტაბილურობისათვის ჩვენს მიერ შესაქმნელია განსახორციელებელ ღონისძიებათა მთელი კომპლექსი, რაც კონცეპტუალურად შესაძლებელია საკითხთა შემდეგი სახით დავაჯგუფოთ:

- ტექნიკური უნივერსიტეტი, როგორც ეკონომიკური სუბიექტი, უნდა განვიხილოთ ერთიან სასწავლო-სამეცნიერო-საწარმოო-ეკონომიკურ კომპლექსად, სადაც საგანმანათლებლო და სამეცნიერო სექტორი უპირობო პრიმატით სარგებლობს;
- დასამუშავებელია სტუ-ს ეკონომიკური უსაფრთხოების მართვის მოდელი და ეკონომიკური უსაფრთხოების მონიტორინგის სქემა, სადაც მრავალი მონაცემი და კრიტერიუმი იქნება გასათვალისწინებელი; ეკონომიკური უსაფრთხოების

შეფასების მრავალი კრიტერიუმიდან უმთავრესნი არიან: სტუ-ს ეკონომიკური ეფექტურობა და ფინანსური სტაბილურობა, რაც გულისხმობს უნივერსიტეტის პოტენციალის ფაქტობრივ გამოყენებას ეკონომიკური მიზნებისათვის, სტუ-ს ბალანსის კომპლექსურ შეფასებას საფინანსო სისტემის ანალიტიკური მონაცემების მიხედვით;

- ჩვენ უნდა შევქმნათ მეთოდი სტუ-ს ეკონომიკური “ცხოვრების წესის” აღწერისა, რომელიც დაფუძნებული იქნება უნივერსიტეტის, როგორც სასწავლო-სამეცნიერო და საწარმოო კომპლექსის “მოგების” მიღების და განაწილების მოდელზე, რაც საშუალებას იძლევა კომპაქტურად და მკაფიოდ აღიწეროს სტუ-ს შემოსავლების მიღების მრავალფეროვანი ფორმები და მეთოდები, როგორც აკადემიური ასევე ეკონომიკური საქმიანობიდან;
- ჩვენ უნდა დავაზუსტოთ ცნება უნივერსიტეტის არაკომერციულობისა და არამომგებიანობისა, რისი დეკლარირებაც არ ნიშნავს ტექნიკურ უნივერსიტეტში საწარმოო სექტორის და მასთან დაკავშირებული “მოგების” უგულვებელყოფას. აკადემიურ საქმიანობასთან შედარებით “მოგება” მეორადია და წარიმართება სტუ-ს საწესდებო მიზნებისათვის;
- მუშავდება და წარმოდგენილი იქნება რეკომენდაციები სტუ-ს სოციალ-ეკონომიკური განვითარების კომპლექსური დაგეგმვისათვის, რაც საშუალებას იძლევა წინასწარ განისაზღვროს უნივერსიტეტის ეკონომიკური უსაფრთხოების უზრუნველყოფის ძირითადი მიმართულებები, კონცენტრირება გაუკეთდება ფინანსურ, ადმინისტრაციულ-ორგანიზაციულ და ეკონომიკურ რესურსებს ზემოთ აღნიშნული ძირითადი მიმართულებებისათვის;
- უნდა შეიქმნას ღონისძიებათა მთელი კომპლექსი საკადრო სტაბილიზაციისათვის სტუ-ში, რაც გულისხმობს: სტუ-ს თანამშრომელთა საკონტრაქტო სისტემის და შრომის ორგანიზაციის გაუმჯობესებას, მეცნიერებატევადი ბიზნესის სფეროსათვის პროფესიონალთა მომზადებას;
- ჩვენ უნდა დავამუშავოთ სტუ-ს ერთიანი ბიუჯეტის ფორმირების იდეოლოგია, რაც ეკონომიკური წინსვლის დაგეგმვის საშუალებას მოგვცემს. ერთიანი ბიუჯეტირება საშუალებას მოგვცემს “მოგებისა” და “წაგების”

კატეგორიებიდან გადავიდეთ ბიუჯეტის “დეფიციტისა” და “პროფიციტის” კატეგორიებზე და ამით დავუსვათ წერტილი უნივერსიტეტის “არამომგებიანობაზე” დისკუსიას;

- შესაქმნელია ე.წ. სარეზერვო სისტემა, რაც წარმოადგენს საკასო გარღვევების თავიდან აცილების საშუალებას. სტუ-ს სჭირდება სარეზერვო სახსრები, რადგან ბიზნეს-ოპერაციებში მონაწილეობა დაკავშირებულია სხვადასხვა სახის რისკებთან;
- ტექნიკური უნივერსიტეტის, როგორც სანდო პარტნიორის რეპუტაციის მქონე ბიზნეს სუბიექტისათვის წარმოდგენილი იქნება “დროებით-თავისუფალი” თანხების მართვის მეთოდი, რაც საშუალებას იძლევა მიღებულ იქნას დამატებითი შემოსავალი მეორადი საინვესტიციო პორტფელის შესაბამისად და მივაღწიოთ მაქსიმალურად შესაძლო ეფექტურობას;
- საინვესტიციო პროექტების რეალიზაციისათვის დასამუშავებელია მოზიდული სახსრების მართვის სქემა, ეფექტურობის კრიტერიუმები და საუნივერსიტეტო საინვესტიციო პორტფელის სტრუქტურა, სადაც შემოსავლები რეალიზებული პროექტებიდან დაფარავენ ვალის მომსახურებისა და გადახდის ხარჯებს;
- შესამუშავებელია რეკომენდაციები სტუ-სთვის მხარდამჭერი სისტემის შესაქმნელად, რომელსაც ტექნიკური უნივერსიტეტის მხარდამჭერი ფონდი ერქმევა და რომლის ძირითადი ფუნქცია იქნება მუნიციპალური და საქმიანი წრეებისაგან საფინანსო და საინვესტიციო რესურსების აკუმულირება შემოსავლების მისაღებად, რაც წარმართება სტუ-ს საწესდებო მიზნების აღსრულებისათვის.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ეკონომიკური უსაფრთხოების მართვის ინსტრუმენტის რეალიზება ახალი მიმართულებაა საბაზრო ეკონომიკის პირობებში ფუნქციონირებადი უმაღლესი სკოლისათვის. აღნიშნული წარმოადგენს ინოვაციურ გარდაქმნათა და ეკონომიკის დივერსიფიკაციის სამეცნიერო საფუძველს და ემსახურება უნივერსიტეტის უმთავრეს მიზანს – საგანმანათლებლო მომსახურებისა და კვლევების დონის მკვეთრ ამაღლებას.